

Bilag til f. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande

Artikel 2. De af overenskomsten omfattede skatter

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. For Danmarks vedkommende omfattes indkomstskatte til h.h.v.: staten, kommunerne og amtskommunerne, samt skatterne i henhold til kulbrinteskatteloven. Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter aftalens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. Hvis der på et senere tidspunkt bliver indført formueskat i Danmark, vil denne tillige være omfattet af overenskomsten.

Artikel 3. Almindelige definitioner

I stk. 1 defineres en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt har den anførte betydning.

Udtrykket *kontraherende stat* betyder i overenskomsten Danmark, Finland, Island, Norge, Sverige samt det selvstyrende folkesamfund Færøerne. Da Færøerne deltager som selvstændig part i overenskomsten omfatter Danmark således ikke Færøerne. Grønland omfattes ligeledes ikke af Danmark. Danmark omfatter også havområder, indenfor hvilke Danmark efter intern lovgivning og folkeretten har rettigheder med hensyn til udforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dennes undergrund.

Udtrykket *person* betyder en fysisk person, et selskab eller en personsammenslutning, hvor et *selskab* betyder en juridisk person eller anden sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person, og en *personsammenslutning* betyder en sammenslutning, som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt.

Endvidere er udtrykkene *fast ejendom*, *statsborger*, *international trafik*, *interessefællesskab* og *kompetent myndighed* defineret. En statsborger i Danmark omfatter fysiske personer, der har dansk statsborgerskab og selskaber og personsammenslutninger, der består i kraft af dansk lovgivning. Danske statsborgere, der efter hjemmestyreløven anses for at være hjemmehørende på Færøerne, anses i overenskomstens forstand for at være færøske statsborgere. Definitionen af *international trafik* er ændret i forhold til den gældende overenskomst, således at det betyder transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af en person hjemmehørende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i en anden kontraherende stat.

Af stk. 2 følger, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i

skattelovgivning i den stat, der skal anvende overenskomsten, på tidspunktet for anvendelsen. Det er videre præciseret, at den betydning, som et udtryk har i skattelovgivningen, skal gå forud for betydningen i anden lovgivning.

Artikel 4. Skattemæssig hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de kontraherende stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat* betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, registreringssted eller ethvert andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter tillige de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger, lokale myndigheder og offentlige institutioner. Endelig omfatter udtrykket personsammenslutninger og dødsboer i det omfang deres indkomst eller formue beskattes i denne stat på tilsvarende måde som indkomst, som oppebæres, eller formue, som ejes, af en person, der er hjemmehørende dér. Dette medfører, at f.eks. deltagere i danske interessentskaber, der oppebærer indkomst fra en kontraherende stat, hvori interessentskabet som sådan beskattes, er omfattet af overenskomsten, og således beskyttes af overenskomstens materielle bestemmelser.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i flere stater efter disses interne lovgivning, og stk. 2 og 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette dobbeltdomicilproblem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i overenskomstens forstand er hjemmehørende (bopælsstaten), idet dette vil være afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem bopælsstaten og kildestaten. Man kan ikke i overenskomstens forstand være hjemmehørende i mere end én stat. For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) til d), i anførte prioritering. For ikke-fysiske personer anvendes stk. 3, hvoraf det følger, at personen skal anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor personen har sædet for sin virkelige ledelse.

Artikel 5. Fast driftssted

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i en stat udøver i en anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som det faste driftssted opnår. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste indvundet af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jfr. artikel 7.